

VĂN MẪU LỚP 11

PHÂN TÍCH HÌNH TƯỢNG NHÂN VẬT GIĂNG-VAN-GIĂNG

1. Sơ đồ tóm tắt gợi ý

2. Dàn bài chi tiết

a. Mở bài:

- Giới thiệu tác giả, tác phẩm

+ V. Huy-gô (1802 - 1885) là ngôi sao mọc sớm, lặn muộn nhất ở chân trời thế kỉ XIX. Ông là người thông minh, tài năng, suốt cuộc đời đấu tranh vì sự tiến bộ của loài người. Huy-go sáng tác trên nhiều thể loại: tiểu thuyết, thơ và kịch.

+ Đoạn trích Người cầm quyền khôi phục uy quyền nằm ở cuối phần thứ nhất: Phăng-tin, thị trưởng Ma-đơ-len (Giăng Van-giăng) rơi vào tay Gia-ve. Phăng-tin tắt thở trước khi biết sự thật về ông thị trưởng và con gái mình

=> Nhân vật Giăng Van-giăng là hình tượng nhân vật đại diện cho yêu thương, cho trái tim nhân hậu và tình thương cao cả.

- Dẫn dắt vào đề: Qua đoạn trích ‘Người cầm quyền khôi phục uy quyền’ là một trong những đoạn trích đặc sắc nhất của cuốn tiểu thuyết, trong đoạn trích nhà văn đã tập trung thể hiện được những phẩm chất tốt đẹp của nhân vật Giăng Van-giăng.

b. Thân bài:

* Hoàn cảnh và số phận của nhân vật Giăng Van-giăng

- Vì nghèo đói nên lấy cắp bánh mì nuôi cháu, bị phạt tù khổ sai 19 năm.
- Ra tù trở thành người tốt, được làm thị trưởng luôn giúp đỡ mọi người.
- Gia - ve phát hiện, Giăng Van - giăng không muốn vì mình mà một người bị kết án oan, nhưng ông cũng không còn đủ điều kiện để cứu mẹ con Phăng - tin

=> Tâm trạng giăng co, mâu thuẫn, sẵn sàng chịu bắt nhưng cũng cố sức năn nỉ hạn thêm mấy ngày để lo việc cho Phăng-tin, thực hiện lời hứa với người sắp mất

=> Giăng Van-Giăng là con người của tình thương, của sự nghèo khổ và kém may mắn

* Tính cách và phẩm chất của nhân vật Giăng-Van-giăng

- Là một con người giàu tình thương
- Quyết định đầu thú để cứu nạn nhân bị Gia-Ve bắt oan
- Với Gia-ve: Nói với Gia-Ve giọng nhún nhường nhẹ nhàng xin hoãn lại 3 ngày để tìm con cho Phăng Tin
- Với Phăng - tin: Trước khi Phăng - tin chết thì ông đã lo lắng cho bệnh tình của cô, một cú sốc nhỏ cũng đủ để giết chết người đàn bà ấy, hứa tìm được con gái cho Phăng-tin. Còn sau khi Phăng - tin chết thì cúi đầu, nhìn cô thật lâu, hôn lên bàn tay của Phăng - tin; chi tiết Giăng Van - giăng thì thăm điều gì bên tai Phăng-tin -> khuôn mặt Phăng-tin “sáng rõ một cách lạ thường”

=> Con người đầy tình thương và trách nhiệm. Dù bị dồn vào chân tường vẫn cố gắng bảo vệ cho đồng loại bằng bản lĩnh phi thường

=> Những hành động và việc làm cao cả đầy tình nghĩa lòng nhân ái sống hết mình cho tình thương đồng thời thể hiện giá trị thẩm mỹ giàu chất nhân văn trong một con người nghèo khổ.

- Là một người đầy thông minh kiên cường và dũng cảm

+ Giăng van Giăng là người thông minh, khôn khéo khi nhận thức được tình hình, dù không sợ hãi nhưng ông vẫn nói năng nhún nhường để Gia-ve giữ bí mật cho mình. Mặt khác đó là sự điềm tĩnh, dễ dàng đón nhận sự thật, từ tốn, nhún nhường, nhỏ giọng cầu xin Gia - ve hoãn lại 3 ngày để đi tìm Cô-dét

+ Khi Phăng tin mất thì thái độ của Giăng Van-Giăng đã hoàn toàn thay đổi, ông đã mạnh mẽ kết tội Gia-ve chính là người gián tiếp gây ra cái chết của Phăng-tin. “Tôi khuyên anh đừng quấy rầy tôi lúc này”, hành động thì cầm thanh sắt như bất chấp, căm thù, dũng cảm

=> Trước hành động thô bạo, hung dữ của Gia-ve, Giăng đã không nhún nhường nữa, thái độ và hành động của ông trở nên quyết liệt.

=> Nguyên nhân của sự thay đổi thái độ của Giăng Van - giảng: Muốn bảo vệ sự linh thiêng cho người đã khuất và đó là sức mạnh của tình thương, lòng nhân ái khiến Giăng Van-giăng vượt qua ranh giới của sự sợ hãi, quên đi bản thân mình

=> V.Huy-gô đã xây dựng nhân vật Giăng Van - giảng với tình yêu thương cao cả và bản lĩnh cứng cỏi chống lại cái ác. Giăng Van-giăng là sự hiện diện ở tầm vóc phi thường, như một vị cứu tinh, một đấng cứu thế.

c. Kết bài:

- Giăng Van-giăng là hiện thân cao đẹp nhất của tình thương những người nghèo khổ. Qua việc khắc họa nhân vật Giăng van-giăng, nhà văn Huy-gô đã thể hiện được sức mạnh của tình thương, đó là sức mạnh có thể chiến thắng cái thiện với cái ác.

=> Khẳng định lại giá trị của nhân vật Giăng Van-giăng trong đoạn trích và trong tác phẩm.

3. Bài văn mẫu

Đề bài: Em hãy viết bài văn phân tích hình tượng nhân vật Giăng-Van-giăng.

Gợi ý làm bài:

3.1. Bài văn mẫu số 1

Những người khốn khổ là cuốn tiểu thuyết thể hiện rõ nhất tài năng, tinh thần nhân đạo của nhà văn V. Huy-gô trước những con người khốn khổ. Đoạn trích ‘Người cầm quyền khôi phục uy quyền’ là một trong những đoạn trích đặc sắc nhất của cuốn tiểu thuyết, trong đoạn trích nhà văn đã tập trung thể hiện được những phẩm chất tốt đẹp của nhân vật Giăng Van-giăng.

Giăng van-giăng là nhân vật trung tâm của tiểu thuyết “Những người khốn khổ”, đây là hình tượng mang tính nhân loại, cuộc đời và số phận của Giăng van-giăng là hành trình của con người đi từ bóng tối đến ánh sáng, từ xiềng xích đến tự do. Trong đoạn trích Người cầm quyền khôi phục uy quyền, tính cách của Giăng van-giăng được bộc lộ qua lời nói và hành động với Gia-ve người đang săn đuổi mình và Phăng tin – người đàn bà bất hạnh.

Giăng Van-Giăng là con người giàu tình thương, để cứu nạn nhân vô tội bị Gia-ve bắt oan, Giăng Van-Giăng đã quyết định ra đầu thú. Có thể nói đây là hành động liều lĩnh nhưng vô cùng cao cả bởi trong thực tế, Giăng Van-Giăng đang sống trong thân phận thị trưởng Man-đơ len cao quý, việc đầu thú đồng nghĩa với việc chấp nhận với cuộc sống tù tội và những hình phạt khắc nghiệt mà Gia-ve dành cho mình.

Khi đối mặt với Gia-ve một tên ác thú, kẻ luôn sẵn lòng, truy bắt mình thì thái độ của Giăng Van-Giăng có sự thay đổi rõ rệt khi Phăng-tin còn sống và khi Phăng-tin đã chết. Lúc Phăng-tin còn sống, trước sự hung hãn, thô bạo của hắn, Giăng không hề sợ hãi mà vô cùng điềm tĩnh, nhún nhường không phản kháng bởi

Giăng không muốn Gia-ve tiết lộ bí mật mình là tên tù khổ sai với Phăng-tin. Không muốn Gia-ve tiết lộ thân phận của mình không phải Giăng Van-Giăng sợ mất đi danh dự mà để bảo vệ cho người phụ nữ tội nghiệp kia, với tình trạng yếu đuối vì bệnh tật kia, chị ta sẽ không thể chịu thêm bất cứ cú sốc nào.

Giăng van Giăng là người thông minh, khôn khéo khi nhận thức được tình hình, dù không sợ hãi nhưng ông vẫn nói năng nhún nhường để Gia-ve giữ bí mật cho mình. Tuy nhiên, khi Phăng tin mất thì thái độ của Giăng Van-Giăng đã hoàn toàn thay đổi, ông đã mạnh mẽ kết tội Gia-ve chính là người gián tiếp gây ra cái chết của Phăng-tin. Trước hành động thô bạo, hung dữ của Gia-ve, Giăng đã không nhường nhịn nữa, thái độ và hành động của ông trở nên quyết liệt “Bẻ gãy thanh giường và tiến về phía Gia-ve, làm cho Gia-ve khiếp sợ, hoảng hốt lùi bước”. Như vậy, bằng sức mạnh của tình thương, Giăng-van-giăng đã khôi phục lại uy quyền của mình, đó là thứ uy quyền khiến cho một kẻ cảm thù như Gia-ve cũng phải khiếp sợ.

Trước cái chết của Phăng-tin, Giăng Van-giăng vô cùng đau đớn, kết tội Gia-ve đã gây nên cái chết thương tâm này. Trước thi thể người phụ nữ bất hạnh, Giăng Van-giăng quỳ xuống thành giường, nổi xót thương trào dâng và thắm thì vào tai người đã khuất, vuốt mắt cho chị đi xuôi. Những cử chỉ đó thể hiện tình yêu thương, nỗi đau đớn chân thành, sâu sắc với sự ra đi của chị Phăng-tin.

Không chỉ mang trong mình tình yêu thương, Giăng Van-giăng còn là một con người kiên cường, dũng cảm chống cự lại quyền lực. Bị phát hiện chính là người tù khổ sai, Gia-ve đến bắt đi, nhưng Giăng Van-giăng vẫn hết sức từ tốn đón nhận điều đó. Nếu trước đó cầu xin, nhún nhường với Gia-ve để bảo toàn cho Phăng-tin thì sau khi chị Phăng-tin chết, Giăng van-giăng dùng giọng điệu đầy thách thức với Gia-ve, yêu cầu hắn không nên động đến mình vào lúc này, sẵn sàng rút thanh sắt, bắt chấp đối đầu với Gia-ve.

Xây dựng nhân vật Giăng Van-giăng tác giả sử dụng biện pháp đối lập tương phản, giữa một bên là cái thiện – Giăng Van-giăng với một bên là cái ác – Gia-ve để làm nổi bật nhân vật trung tâm. Giăng Van-giăng là đại diện của tấm lòng nhân ái, tình yêu thương con người. Qua nhân vật này tác giả muốn khẳng định, tình yêu thương con người có thể sưởi ấm trái tim, đem lại hi vọng vào tương lai tốt đẹp cho con người. Đây cũng là giá trị nhân văn cao cả mà V.Huy-gô muốn gửi đến bạn đọc.

3.2. Bài văn mẫu số 2

Những người khốn khổ là cuốn tiểu thuyết nổi tiếng được nhiều người biết đến của văn hào Pháp Vích-to Huy-gô kể về câu chuyện của xã hội nước Pháp khoảng hơn 20 năm đầu thế kỉ XIX với những hoàn cảnh, số phận của những con người nghèo khổ, bất hạnh. Nhân vật chính của tác phẩm là Giăng Van-giăng một con người được cảm hóa bởi tình thương và luôn tìm mọi cách để chuộc lại lỗi lầm thời trai trẻ bằng tình yêu thương mọi người xung quanh. Trong đoạn trích “Người cầm quyền khôi phục uy quyền” là cuộc đối đầu căng thẳng giữa Giăng Van-giăng và Gia-ve Tên thanh tra mật thám. Hình tượng nhân vật Giăng Van-giăng hiện lên như một đấng cứu tinh với Phăng-tin và là một địch thủ khó đối phó của Gia-ve. Nhân vật để lại cho ta bài học suy ngẫm về tình yêu thương con người.

Giăng Van-giăng là người được cảm hóa bởi tình thương và dùng tình thương để chuộc lại lỗi lầm. Ông nguyên là một người tù khổ sai vì ăn cắp một chiếc bánh mì cho bảy đứa nhỏ mà bị bắt, việc làm ấy chẳng đáng là bao, cũng vì bảy đứa nhỏ bị bỏ đói quá nên “Bàn cùng sinh đạo tặc” nhưng ông đã bị kết án, tù đầy khổ cực. Sau khi ra tù, ông bị mọi người xua đuổi chỉ riêng vị giám mục Ma-ri-en đã cảm hóa ông bằng tình thương và ông coi đó là lẽ sống. Kể từ đó Giăng Van-giăng thay tên đổi họ, sống một cuộc đời tử tế làm thị trưởng và chủ nhà máy giàu có. Ông giúp đỡ mọi người xung quanh đặc biệt là Phăng-tin người phụ nữ nghèo khổ và bất hạnh phải bán thân, bán răng, bán tóc để nuôi con.

Giăng Van-giăng được Huy-gô miêu tả như một đấng cứu thế, một vị cứu tinh của Phăng-tin. Khi thấy Gia-ve đến chị nghĩ là hắn bắt mình nên ra sức cầu cứu Ma-đơ-len (tên thay đổi của Giăng Van-giăng), ông cố gắng trấn an chị bằng lời nói nhẹ nhàng và gương mặt điềm tĩnh “Cứ yên tâm. Không phải nó đến bắt chị đâu”, ông cũng cố hạ mình với Gia-ve để hy vọng hắn không làm người phụ nữ kia phải đau khổ thêm nữa. Giăng Van-giăng cũng rất tế nhị, khéo léo khi ông biết Gia-ve đến để bắt mình nhưng thay vì nói “Tôi biết anh đến bắt tôi” bằng câu “Tôi biết là anh muốn gì rồi”, thử hỏi nếu là câu nói thẳng ra thì không biết Phăng-tin sẽ như thế nào, mọi niềm tin và hy vọng tìm lại đứa con gái sẽ bị sụp đổ hoàn toàn, căn bệnh của chị sẽ không buông tha cho sinh mệnh yếu ớt ấy. Giăng Van-giăng đã ứng xử trong tình huống khó rất thông minh và khôn khéo.

Nếu như Gia-ve hiện ra như một con thú dữ với giọng nói như “tiếng thú gầm”, cặp mắt “như cái móc sắt, và với cái nhìn ấy hắn từng quen kéo giạt vào hắn bao kẻ khốn khổ”; cái cười “ghê tởm phô ra hết hàm răng” thì Giăng - van - giăng lại được miêu tả hoàn toàn đối lập. Ngôn ngữ của ông nhẹ nhàng, điềm tĩnh để trấn an Phăng-tin, nhấn giọng, thì thầm với Gia-ve để cầu xin hắn cho một ân huệ: cứu giúp người đàn bà xấu số, tội nghiệp đang hấp hối. Nếu như Gia-ve hiện lên như một con thú, một con chó sói chỉ chực nhảy vào cắn xé và đang hân hoan, vui sướng với cảm giác đó thì Giăng-van-giăng hiện lên trong dáng vẻ của một con người, một con người thực thụ, sống vì người khác.

Giăng-van-giăng đã tình nguyện ra đầu thú để cứu vớt một người lương thiện thì có lẽ nào ông lại nghĩ đến chuyện sẽ chạy trốn? Ông cũng không hề run sợ trước Gia-ve, ông nhún nhường vì ông biết dù sao mình cũng - là một người có tội, và lợi thế đang thuộc về Gia-ve, nhưng đó chỉ là phụ. Điều quan trọng nhất, ông nhún nhường vì muốn mình có thể nhận được sự đồng thuận từ Gia-ve cho ông thực hiện việc nghĩa hiệp cuối cùng, cứu giúp một người lương thiện. Sự biến đổi đột ngột của Giăng-van-giăng là hoàn toàn có lý do và nó không hề làm ảnh hưởng đến nhân cách của ông. Khi Phăng-tin chết, thái độ của Giăng-van-Giăng trở nên mạnh mẽ, quyết liệt nhưng vẫn hết sức kiềm chế. Ông chỉ muốn Gia-ve để ông yên lặng mấy phút để từ biệt người đàn bà xấu số mà ông đã cứu mang, đã giúp đỡ chưa trọn vẹn.

Hành động lay bật thanh sắt khung giường và câu nói nghiêm khắc nhưng vẫn bình tĩnh của ông làm Gia-ve khiếp sợ không dám ra tay. Và ông cũng đã có chút tự do để bày tỏ tình thương của mình. Thái độ bình tĩnh đến lạnh lùng và vẻ đe dọa của ông chủ yếu bắt nguồn từ tình cảm mà ông dành cho Phăng-tin, tự nó

tạo ra luồng ánh sáng - sức mạnh vô hình khiến cho bản thân Gia-ve, trong tay đại diện cho một bộ máy pháp luật lạnh lùng phải run sợ. Cuối cùng, ông sẵn sàng chịu bị bắt mà không hề tìm cách thoát hiểm, ông thực hiện hành động xả thân cứu người theo lời cảm hóa của giám mục Mi-ri-en thuở nào. Một lần nữa, để khắc họa hình tượng nhân vật, V.Huy-gô đã dựng lên sự đối lập trong thái độ của Giăng-van-Giăng với Gia-ve và với Phăng-tin.

Sự xuất hiện của Gia-ve làm Phăng-tin khiếp sợ, nhưng ngay lập tức, Giăng-van-giăng đã trấn an nàng. Thông qua biện pháp miêu tả gián tiếp (những lời cầu cứu và thái độ tin tưởng một cách tuyệt đối của nàng dành cho Giăng-van-giăng), hình ảnh Giăng-van-Giăng tiếp tục được khắc họa một cách sâu sắc hơn. Với một người phụ nữ gặp quá nhiều bất hạnh và đang làm một công việc bị người đời khinh rẻ như Phăng-tin, thái độ yêu thương, trân trọng và bao bọc của Giăng - van- giăng - Thị trưởng Ma-đơ-len đã là một điều hạnh phúc và may mắn, đã là điều mang đến thêm cho chị niềm tin vào cuộc sống. Sự tin tưởng và kính trọng của chị dành cho Giăng - van - Giăng - Ma-đơ-len là hoàn toàn có căn cứ.

Vào những lúc nguy cấp nhất, cũng là lúc chị hướng tới ông để mong muốn một sự che chở. Chỉ tiếc rằng cả hai con người bất hạnh đó (lúc này Giăng-van-giăng cũng là một người khốn khổ bất hạnh) đang phải đối mặt với một kẻ có trái tim của loài sói. Phăng-tin chết vì nỗi hoang mang, vì nỗi sợ mà Gia-ve gây ra. Ngay cả khi bị dồn vào tình thế hiểm nghèo, ánh hào quang mà Giăng-van-giăng tạo ra vẫn đủ sức để đánh bật tất cả. Không ai biết rằng Giăng-van-giăng đã thì thầm điều gì vào tai người đàn bà xấu số đã chết nhưng họ biết và không nghi ngờ một chút nào về những điều mà bà xơ Xem- pli-xơ đã chứng kiến và kể lại: “Lúc Giăng-van-giăng thì. thầm bên tai Phăng - tin bà trông thấy rõ ràng một nụ cười không sao tả được hiện trên đôi môi nhợt nhạt và trong đôi mắt xa xăm, đầy ngổ ngàng của chị khi đi vào cõi chết”.

Có thể lấy điều gì để giải thích cho những gì đã diễn ra ấy nếu như đó không phải là một điều kì diệu mà Giăng-van-giăng đã làm nên? Tác giả đặt ra câu hỏi: “có những ảo tưởng cảm động, có thể là những sự thực cao cả” nhưng dù là thế nào đi chăng nữa thì Giăng-van-giăng vẫn hiện lên trong hình ảnh của một vị cứu tinh, một đáng cứu thế. Thái độ của ông đối với Phăng-tin không chỉ của những người khốn khổ, bất hạnh với nhau mà gần như thái độ yêu thương, chân trọng, che chở của một vị cứu tinh, là ân nhân, là thánh. Giăng-van-giăng coi việc giúp đỡ mẹ con Phang-tin là nghĩa vụ thiêng liêng, là việc thiện mà ông tự nguyện làm, xuất phát từ tình thương yêu những người khốn khổ mà ông từng là nạn nhân thâm. Và đó cũng chính là tư tưởng, quan điểm của tác giả.

Đoạn trích cũng chứa những lời bình luận ngoại đề của tác giả. Đó là những lời bình luận góp phần tiếp tục hoàn thiện hình tượng Giăng-van-giăng - một nhân vật phi thường, lãng mạn. Tác giả đã đưa ra hàng loạt các câu hỏi: “Ông nói gì với chị? Người đàn ông bị ruồng bỏ ấy có thể nói gì với người đàn bà đã chết? Những lời nói ấy là gì vậy? Chẳng ai trên thế gian này nghe được. Người chết có nghe thấy không?”, nghi vấn nhưng lại là để khẳng định một chân lý: Giăng-van-giăng đã làm nên những điều kì diệu mà không ai có thể ngờ tới được.

Câu nói đó dường như đã làm khiến cho vẻ sợ hãi, đầu “ngheo xuống ngực, miệng há hốc, hai mắt mở to và lơ lơ” của Phăng-tin được thay thế bằng “một nụ cười không sao tả được hiện trên đôi môi nhợt nhạt và trong đôi mắt xa xăm, đầy ngỡ ngàng” khi đi vào cái chết, ở một góc độ nào đó, có thể coi việc làm của Giăng-van đã có tác dụng “cải tử hoàn đồng”, mang lại sự thanh thản cho người đàn bà bất hạnh. “Chết tức là đi vào bầu ánh sáng vĩ đại”. Phăng-tin thanh thản bởi nàng đã được che chở bởi một tấm lòng nhân hậu và giờ đây, nàng vẫn đang đi vào nơi có luồng ánh sáng vĩ đại của tình thương yêu ấy che chở.

Thêm một lần nữa, lời bình luận này khẳng định tính chất phi thường, lãng mạn trong hình tượng nhân vật Giăng-van- giăng. Sức mạnh của tình thương, trong hoàn cảnh bất công và tuyệt vọng có thể đẩy lùi bóng tối cường quyền và nhen nhóm niềm tin. vào tương lai. Đó là giá trị tư tưởng mà V.Huy-gô đem lại. Van-Giăng quả thực đã đẩy lùi sự hung bạo của Gia-ve, hiện thân của cường quyền và bóng tối - cái ác, đã đem lại chút hi vọng để cho tâm hồn người ra đi được thanh thản.

Kết thúc đoạn trích, hiện lên không còn là một Giăng-van-giăng, tên tội phạm nguy hiểm, một tù khổ sai trốn lệnh truy nã, lại càng không phải là một người khốn khổ nữa mà là một thiên sứ, một bậc thánh hiền nhân cao cả. Tuy chỉ là một trích đoạn những “Người cầm quyền khôi phục uy quyền” có tính chất tiêu biểu cho bút pháp Huy-gô và qua đó cũng in những dấu ấn đặc trưng của chủ nghĩa lãng mạn.

Phóng đại, so sánh, ẩn dụ và tương phản là những thủ pháp quen thuộc của Huy-gô, nhưng đây không chỉ là vấn đề thơ pháp: tất cả những biện pháp này đều bị chi phối bởi đặc trưng của chủ nghĩa lãng mạn - đó là trong khi đối lập thực tế với lý tưởng, chủ nghĩa lãng mạn luôn hướng về khuynh hướng khẳng định thế giới lý tưởng. Điều này cũng giống như việc hình tượng Giăng-van-giăng thể hiện quan điểm tư tưởng, niềm tin vào con đường cải tạo xã hội của Huy-gô: con đường hướng đến những người lao khổ bằng sức mạnh của tình thương và lòng nhân ái vô bờ, đồng thời khát khao dùng chính tình thương đó để thay đổi thế giới, xua tan bóng tối.

Tuy chỉ là một trích đoạn ngắn trong bộ tiểu thuyết đồ sộ “Những người khốn khổ” nhưng “Người cầm quyền khôi phục uy quyền” trên cơ sở đối sánh với các nhân vật khác con người khốn khổ đã khắc họa hình tượng nhân vật Giăng-van-giăng, một nhưng có tâm hồn cao thượng. Thông qua hình tượng nhân vật, V-Huy-gô đã thể hiện một cách chân thực và sâu sắc, gửi trọn vào đó niềm tin vào lẽ sống tình thương của con người và đề cao nó như một chân lý. Giăng-van-Giăng trở thành một hình tượng nhân vật tiêu biểu cho các tác phẩm của Huy-gô nói riêng và văn học lãng mạn Pháp nói chung, tồn tại mãi cùng với thời gian.

Vững vàng nền tảng, Khai sáng tương lai

Website **HOC247** cung cấp một môi trường **học trực tuyến** sinh động, nhiều **tiện ích thông minh**, nội dung bài giảng được biên soạn công phu và giảng dạy bởi những **giáo viên nhiều năm kinh nghiệm, giỏi về kiến thức chuyên môn lẫn kỹ năng sư phạm** đến từ các trường Đại học và các trường chuyên danh tiếng.

I. Luyện Thi Online

Học mọi lúc, mọi nơi, mọi thiết bị – Tiết kiệm 90%

- **Luyện thi ĐH, THPT QG:** Đội ngũ **GV Giỏi, Kinh nghiệm** từ các Trường ĐH và THPT danh tiếng xây dựng các khóa **luyện thi THPTQG** các môn: Toán, Ngữ Văn, Tiếng Anh, Vật Lý, Hóa Học và Sinh Học.
- **Luyện thi vào lớp 10 chuyên Toán:** Ôn thi **HSG lớp 9** và **luyện thi vào lớp 10 chuyên Toán** các trường *PTNK, Chuyên HCM (LHP-TĐN-NTH-GĐ), Chuyên Phan Bội Châu Nghệ An* và các trường Chuyên khác cùng *TS. Trần Nam Dũng, TS. Phạm Sỹ Nam, TS. Trịnh Thanh Đèo và Thầy Nguyễn Đức Tấn*.

II. Khoá Học Nâng Cao và HSG

Học Toán Online cùng Chuyên Gia

- **Toán Nâng Cao THCS:** Cung cấp chương trình Toán Nâng Cao, Toán Chuyên dành cho các em HS THCS lớp 6, 7, 8, 9 yêu thích môn Toán phát triển tư duy, nâng cao thành tích học tập ở trường và đạt điểm tốt ở các kỳ thi HSG.
- **Bồi dưỡng HSG Toán:** Bồi dưỡng 5 phân môn **Đại Số, Số Học, Giải Tích, Hình Học** và **Tổ Hợp** dành cho học sinh các khối lớp 10, 11, 12. Đội ngũ Giảng Viên giàu kinh nghiệm: *TS. Lê Bá Khánh Trình, TS. Trần Nam Dũng, TS. Phạm Sỹ Nam, TS. Lưu Bá Thắng, Thầy Lê Phúc Lữ, Thầy Võ Quốc Bá Cẩn* cùng đội HLV đạt thành tích cao HSG Quốc Gia.

III. Kênh học tập miễn phí

HOC247 NET cộng đồng học tập miễn phí
HOC247 TV kênh Video bài giảng miễn phí

- **HOC247 NET:** Website học miễn phí các bài học theo **chương trình SGK** từ lớp 1 đến lớp 12 tất cả các môn học với nội dung bài giảng chi tiết, sửa bài tập SGK, luyện tập trắc nghiệm miễn phí, kho tư liệu tham khảo phong phú và cộng đồng hỏi đáp sôi động nhất.
- **HOC247 TV:** Kênh **Youtube** cung cấp các Video bài giảng, chuyên đề, ôn tập, sửa bài tập, sửa đề thi miễn phí từ lớp 1 đến lớp 12 tất cả các môn Toán- Lý - Hoá, Sinh- Sử - Địa, Ngữ Văn, Tin Học và Tiếng Anh.